

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/127/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518206846
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7518206846.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobcu: Precision Process Technology Slovakia, s.r.o., so sídlom v Kechneci 19, IČO: 43 796 281, zastúpeného Moreno Vlk & Asociados SK s.r.o., so sídlom v Bratislave, Cukrová 14, IČO: 47 235 641 proti žalovaným: 1. Tatra banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Hodžovo námestie 3, IČO: 00 686 930, 2. DRAŽOBNÍK, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Hviezdoslavova 6, IČO: 36 764 281, 3. BL Kechnecpark a.s., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 280 984, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Soukeník-Štrpka s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, za účasti intervenienta na strane žalovaných Compañia Española de Financiación del Desarrollo Cofides SA SME, so sídlom Španielske kráľovstvo, 28046 Madrid, Paseo de la Castellana 278, zastúpenému HAVEL & PARTNERS s.r.o., Advokátska kancelária, so sídlom v Bratislave, Žižkova 7803/9, Centrum Zuckermandel, IČO: 36 856 584, o určenie neplatnosti dražby, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 14C/204/2018-683 zo dňa 3. mája 2023

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Priznáva žalovaným a intervenientovi proti žalobcovi 100 % nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Súd žalobu zamietal.

II. Žalovaným v 1.-3. rade priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

III. Intervenientovi priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o žalobe žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti dražby odôvodnenej tým, že dňa 16.12.2010 bola medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade uzavretá dohoda o splátkach splateného dlhu č.3651/2008. Predmetom dohody bolo splatenie pohľadávky poskytnutej žalobcovi žalovaným v 1. rade na základe Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 29.9.2008, s dňom konečnej úhrady dňa 31.3.2011. Následne medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade boli uzavreté dodatky k tejto dohode o splátkach, a to dodatok č.1-9. Zabezpečenie celkovej pohľadávky veriteľa bolo na základe zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku uzavretej dňa 29.9.2008 medzi záložným veriteľom (žalovaný v 1. rade) a záložným dlžníkom (žalobca). Predmetom záložného práva boli nehnuteľnosť nachádzajúce sa v kat.úz. A., obec A., okr. Košice-okolie, zapísané na LV č.XXXX, a to parc.č.518/20 vo výmere 30316 m²-ostatné plochy. Následne dňa 3.8.2009 bola taktiež uzavretá zmluva o záložnom práve medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, ktorej

predmetom boli nehnuteľností nachádzajúce sa v kat.úz. A., obec A., okr. Košice-okolie, zapísaný na LV č.XXXX ako parc.č.518/20, parc.č.518/86, parc.č. 518/87, parc.č.518/88, parc.č.518/89, parc.č. 518/90, parc.č.518/91, parc.č.518/92, parc.č.518/93, rozostavaná stavba bez súpisného čísla, výrobná hala na parc.č.518/87, rozostavaná stavba bez súpisného čísla, výrobná hala na pozemku parc.č.518/88 a rozostavaná stavba bez súpisného čísla, výrobná hala na pozemku parc.č.518/90. Ďalej žalobca uviedol, že listom zo dňa 1.3.2018 vyzval žalovaný v 1. rade žalobcu na predčasné uhradenie celého záväzku, pričom dôvodom malo byť žalobcom nespĺnenie povinnosti mu vyplývajúcej zo zmluvy o záložnom práve a úverovej zmluvy, a to konkrétne: a/ nespĺnenie záväzku podľa čl. VI. bod 6.1, písm. b/ úverovej zmluvy, b/ nespĺnenie záväzku podľa čl. VI., bod 6.1, písm. e/ úverovej zmluvy, c/ nespĺnenie záväzku podľa čl. VI., bod 6.1, písm. g/ ods.(iii) úverovej zmluvy, d/ nespĺnenie záväzku podľa čl. II. bod 2.2, písm. b/ zmluvy o záložnom práve, e/ nespĺnenie záväzku podľa čl. II., bod 2.2 písm. b/ zmluvy o záložnom práve, f/ nespĺnenie záväzku podľa čl. II., bod 2.2, písm. b/ zmluvy o záložnom práve. Žalobca uviedol, že neporušil uvedené ustanovenia dohody alebo zmluvy a tým teda nevzniklo žalovanému v 1. rade právo na uplatnenie nároku na predčasné splnenie uhradenia celého dlhu. Listom zo dňa 11.4.2018 oznámil žalovaný v 1. rade žalobcovi začatie výkonu záložného práva, pričom podkladom pre tento výkon malo byť nespĺnenie ním uvádzaných podmienok uvedených vo výzve na predčasné uhradenie celého záväzku dlžníka. Listom zo dňa 11.6.2018 zaslal žalovaný v 2. rade žalobcovi oznámenie o dražbe, ktoré sa týkalo predmetných nehnuteľností. Znaleckým posudkom zo dňa 6.6.2018 bola všeobecná hodnota nehnuteľností určená na sumu 2.500 000,00 eur. Vzhľadom na to, že prvé kolo konania dražby bolo neúspešné, žalovaný v 2. rade zaslal žalobcovi oznámenie o konaní opakovanej dražby na predmetné nehnuteľnosti. Dňa 3.8.2018 sa uskutočnilo opakované kolo dražby, ktoré bolo úspešné a žalovaný v 3. rade sa stal vlastníkom predmetných nehnuteľností. Žalobca ďalej uviedol, že konaním dražby došlo k porušeniu Zákona o dobrovoľných dražbách, keďže žalovaný v 1. rade nebol oprávnený dať dražiť predmet dražby, nakoľko k začatiu výkonu záložného práva došlo predčasne v rozpore s ustanoveniami zmlúv uzatvorených medzi žalovaným v 1. rade a žalobcom, ako i v rozpore s ustanoveniami zákona. Ďalej v podanej žalobe uviedol, že žalovaný v 1. rade začal s výkonom záložného práva na podklade týchto domnelých porušení zmlúv:

a) nespĺnenie záväzku písomne informovať banku o uskutočnenej zmene v štruktúre dlžníka - žalobcu, t.j., že došlo k zmene v osobách spoločníkov u žalobcu; Precision Process Technology SA bola jediným spoločníkom žalobcu do 27.11.2017. Dodatok č.9 k dohode sa uzatváral dňa 13.12.2017, t.j. už s novými spoločníkmi, a teda je nepochybné, že žalovaný o novej štruktúre žalobcu vedel a nebol dôvod žiadať predloženie informácií týkajúcej sa novej štruktúry. Z uvedeného vyplýva, že žalobca žiadnym spôsobom neporušil ust. čl. VI. bod 6.1 písm. b/ úverovej zmluvy a zo strany žalovaného v 1. rade išlo iba o šikanózne konanie, kedy si vyžiadal informácie o zmene štruktúry žalobcu, hoci už touto informáciou dávno sám disponoval,

b) nepredloženie štvrťročne (do 30 dní od skončenia kvartálu) finančných výkazov žalovanému v 1. rade, c/ uzatvorenie zmluvy o úvere, pôžičke bez písomného súhlasu žalovaného. Týmto porušením mala byť zmluva medzi Cofides a žalobcom. Táto zmluva však existovala od začiatku zmluvných rokovaní medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade. Nejedná sa o zmluvu, ktorú by uzavrel žalobca nedávno. Zmluva medzi žalobcom a spoločnosťou Cofides bola uzavretá ešte v roku 2008. Prvý zmluvný dokument medzi žalobcom a žalovaným bol uzavretý v septembri 2008, je preto zarážajúce, že sa žalovaný v 1. rade odvoláva na porušenie tohto ustanovenia článku zmluvy, keďže o existencii zmluvného vzťahu medzi žalobcom a spoločnosťou Cofides vedel od samého začiatku.

3. Žalovaní so žalobou nesúhlasili, keďže dražba bola vykonaná v súlade so zákonom o dobrovoľných dražbách, pričom tvrdenia žalobcu uvádzané v podanej žalobe na určenie neplatnosti dražby sú irelevantné a zavádzajúce, netýkajúce sa procesu výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby, a to aj s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 272/2007.

4. V priebehu konania oznámil vstup do konania intervenient Compañia Española de Financiación del Desarrollo Cofides SA SME so sídlom Paseo de la Castellana 278, 28046 Madrid, Španielske kráľovstvo z vlastného podnetu na strane žalovaných v 1.-3. rade ako intervenient.

5. Okresný súd Košice - okolie rozsudkom sp. zn. 14C/204/2018 zo dňa 30.7.2020 žalobu zamietol a priznal žalovaným v 1.-3. rade a intervenientovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Odvolací súd uznesením sp.zn. 3Co/1/2021-597 zo dňa 30.8.2021 zrušil hore uvedený rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu porušenia práva žalobcu na spravodlivý proces a uložil súdu prvej inštancie konať v uložených intenciách s odkazom na ust. § 220 ods. 2 CSP, ako aj § 3 ods. 2, § 21 ods. 2, § 22 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách (zákon č. 527/2002 Z.z., ďalej len „ZoDD“).

7. Na základe vykonaného dokazovania konajúc v intenciách odvolacieho súdu, jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení veci v zmysle ust. § 3 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „ZoDD“), § 3 ods. 2, § 6 ods. 1, § 7 ods. 1, 2, § 21 ods. 2 až 4, § 22 ods. 1 ZoDD, súd prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby, keďže dražba bola vykonaná v súlade s ust. § 3 ods. 2 ZoDD. Predmet dražby bol spôsobilým predmetom dražby a v konaní bola preukázaná na strane žalobcu oprávnenosť nakladania s predmetom dražby za účelom vykonania samotnej dražby za splnenia ostatných zákonom stanovených podmienok pre konanie dražby, ktorú vykonal žalovaný v 2. rade dňa 3.8.2018. V konaní bolo preukázané, že nedošlo k predčasnému výkonu záložného práva, nakoľko sa súd stotožnil s tvrdeniami žalovaného v 1. rade uvedenými v podanom vyjadrení zo dňa 22.2.2019, že v uvedenom prípade nastali neplnenia zo strany žalobcu vyplývajúce konkrétne z predloženej výzvy na predčasné uhradenie celého záväzku dlžníka zo dňa 1.3.2018, nakoľko došlo k zmene štruktúry spoločníkov dlžníka (žalobcu) v zmysle bodu 6.1. písm. b/ úverovej zmluvy bez písomného súhlasu žalovaného v 1. rade, čo žiadnym spôsobom a dôkazom nevyvrátil. Zároveň došlo k porušeniu záväzku podľa bodu 6.1. písm. e/ úverovej zmluvy tým, že žalobca nepredložil do 30 dní od skončenia kvartálu roku 2017 finančné výkazy a taktiež porušil záväzok podľa bodu 6.1. písm. g) úverovej zmluvy - poskytnúť alebo prijať úver, pôžičku alebo inú formu financovania, čo vyplýva z pohybov na účte žalobcu zo dňa 26.10.2017 a 30.10.2017. Zároveň ďalším neplnením v uvedenom prípade došlo aj na základe skutočnosti, že na predmete záložného práva podľa zmlúv o záložnom práve existujú záložné práva a iné ťarchy v prospech inej osoby ako žalovaného v 1. rade. Uvedené vyplýva z listu vlastníctva č. XXXX, kat. uz. Kechnec v časti C ťarchy, kde je zapísané záložné právo v prospech záložného veriteľa Compañia Española de Financiación del Desarrollo Cofides SA SME so sídlom Paseo de la Castellana 278, 28046 Madrid, Španielske kráľovstvo č.z. 20/18. Žalobca súdu v konaní nepreukázal žiadnym spôsobom tvrdenia o tom, že k neplneniu hore citovaných a dohodnutých záväzkov nedošlo. Na základe uvedených skutočností mal súd prvej inštancie za to, že k výkonu záložného práva nedošlo predčasne vzhľadom na predložené listinné dôkazy uvedené vyššie a samotný predmet dražby bol spôsobilý pre konanie o dražbe. Žalovaný v 1. rade ako navrhovateľ dražby bol podľa názoru súdu oprávnený v zákonom ustanovených prípadoch podľa zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách nakladať s predmetom dražby. Keďže žalobca nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku, t.j. žiadny z tvrdených dôvodov neplatnosti dražby, neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení a preto súd zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu.

8. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a keďže žalovaní v 1.-3. rade, na strane ktorých vystupoval aj intervenient, boli v predmetnom konaní v celom rozsahu úspešní, súd im priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania voči neúspešnému žalobcovi, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

9. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca. Uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhoval, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že predmetnú opakovanú dražbu určuje za neplatnú. Apeloval na to, že dražba bola predčasná, čím došlo k porušeniu záväzku zo strany žalobcu ako dlžníka úverového vzťahu, nakoľko výzva na predčasné uhradenie celého záväzku dlžníka zo dňa 1.3.2018 bola nespôsobilá k zosplatneniu celého dlhu. Uviedol, že žalovaný v 1. rade (banka) ako poskytovateľ úveru žalobcovi počas konania tvrdil, že žalobca porušil úverový vzťah: a/ nesplnil záväzok písomne informovať banku o uskutočnenej zmene v štruktúre dlžníka – žalobcu, t.j. že došlo k zmene v osobách spoločníkov u žalobcu (žalobca tvrdil, že Precision Process Technology SA bola jediným spoločníkom žalobcu do 27.11.2017. Dodatok č. 9 k dohode sa uzatváral dňa 13.12.2017, t.j. už s novými spoločníkmi a teda je nepochybné, že žalovaný o novej štruktúre žalobcu vedel a nebol dôvod žiadať predloženie informácií týkajúce sa novej štruktúry. Z uvedeného vyplýva, že žalobca žiadnym spôsobom neporušil ust. čl. VI. bod 6.1 písm. b/ úverovej zmluvy a zo strany žalovaného v 1.

rade išlo iba o šikanózne konanie, kedy si vyžiadal informácie o zmene štruktúry žalobcu, hoci už touto informáciou dávno sám disponoval;

b/ nepredloženie štvrťročne (do 30 dní od skončenia kvartálu), pričom finančné výkazy žalovanému v 1. rade žalobca predložil dodatočne;

c/ uzatvorenie zmluvy o úvere, pôžičke bez písomného súhlasu žalovaného. Týmto porušením mala byť zmluva medzi Cofides a žalobcom. Táto zmluva ale existovala od začiatku zmluvných rokovanií medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade. Najedená sa o zmluvu, ktorú by uzavrel žalobca nedávno. Zmluva medzi žalobcom a spoločnosťou Cofides bola uzavretá ešte v roku 2008 s tým, že prvý zmluvný dokument medzi žalobcom a žalovaným bol uzavretý v septembri 2008, preto o existencii zmluvného vzťahu medzi žalobcom a spoločnosťou Cofides žalovaný v 1. rade vedel od samého začiatku. Apeloval na to, že podľa § 3 ods. 2 ZoDD nemožno dražiť predmet dražby, s ktorým navrhovateľ dražby nemôže nakladať, čo je podľa žalobcu aj tento prípad. Preto zosplatnenie úveru na základe výzvy na predčasné uhradenie celého záväzku dlžníka zo dňa 1.3.2018 bolo predčasné. Z jednotlivých údajných porušení predmetnej úverovej zmluvy, vrátane jej zmien a doplnení nevyplýva, že by žalobca neuhrádzal svoje peňažné záväzky vyplývajúce z úverovej zmluvy. Údajné porušenie úverovej zmluvy, pričom porušenie zmluvného nepeňažného záväzku v bode 5 písm. a/ a c/ odvolania absolútne odmieta, sa týka výlučne nepeňažného charakteru. Žalobca svoj dlh uhrádzal pravidelne. Preto sa výzva na zosplatnenie úveru javí v kontexte tejto právnej skutočnosti (porušenie nepeňažných záväzkov) za konanie banky – žalovaného v 1. rade ako šikanózne a v rozpore s poctivým obchodným stykom. Uviedol, že v danom prípade banke ako veriteľovi nehrozila žiadna ujma, nakoľko žalobca uhrádzal svoje splatné peňažné záväzky. To, že banka zosplatnila celý úver na základe porušenia jedného nepeňažného záväzku – oneskorené poskytnutie výkazov, sa vo svetle inštitútu poctivý obchodný styk javí ako jasné zneužitie práva zo strany banky ako žalovaného v 1. rade. Banke nebola spôsobená žiadna ujma a žiadna ujma jej porušením nepeňažných záväzkov zo strany žalobcu nehrozila. Na druhej strane upozorňoval na to, že výzva, ktorá aktivovala zosplatnenie úveru, znamenala zosplatnenie úveru veľkého rozsahu, t.j. 1.850.000,00 eur na istine. Práve táto právna skutočnosť bola pre žalobcu absolútne likvidačná. V Obchodnom zákonníku je pre oblasť obchodných záväzkových vzťahov ustanovené pravidlo, v dôsledku ktorého sa neposkytne právna ochrana takému výkonu práva, ktorá je v rozpore s poctivým obchodným stykom. Výzva ako právny úkon, ktorá spôsobila zmenu v obsahu záväzkov na základe úverovej zmluvy je s poukazom na vyššie uvedené neplatný právny úkon na základe ust. § 265 Obchodného zákonníka a túto otázku si súd mal vyhodnotiť ako predbežnú. Pokiaľ nedošlo k zosplatneniu úveru, tak úverový vzťah trvá bez zmeny v obsahu záväzkov a tým nie sú splnené podmienky na uskutočnenie dobrovoľnej dražby, pretože banka ako záložný veriteľ a navrhovateľ dražby nebola oprávnená s predmetom zálohu nakladať v zmysle § 3 ods. 2 ZoDD.

10. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že rozsudok je vecne správny, riadne odôvodnený, pričom námietky uvedené v odvolaní nie sú dôvodné a nespochybňujú vecnú správnosť rozsudku, s čím sa stotožnili aj ostatní žalovaní o nenaplnení uplatnených odvolacích dôvodov. Uviedol, že v zmysle bodu 6.1 písm. b/ úverovej zmluvy bolo dohodnuté, že „vykonanie zmeny akcionárskej štruktúry dlžníka bez predchádzajúceho písomného súhlasu veriteľa sa bude pre účely tejto zmluvy považovať za prípad neplnenia“. Bez ohľadu na to, že žalobca porušil aj povinnosť písomného informovania o chystanej alebo uskutočnenej zmene vo svojej akcionárskej štruktúre uvedenú v rovnakom bode, samostatným prípadom neplnenia je teda aj vykonanie zmeny akcionárskej štruktúry žalobcu bez predchádzajúceho písomného súhlasu žalovaného v 1. rade. Je nepochybné, že k zmene v akcionárskej štruktúre žalobcu prišlo a žalovaný v 1. rade k tejto zmene predchádzajúci písomný súhlas neudelil. Dokonca žalobca ani len netvrdil, že by žalovaný v 1. rade predchádzajúci písomný súhlas udelil a toto skutkové tvrdenie žalovaného v 1. rade o neexistencii predchádzajúceho písomného súhlasu žalovaného v 1. rade so zmenou akcionárskej štruktúry žalobcu (napr. v podaní písomného súhlasu žalovaného v 1. rade so zmenou akcionárskej štruktúry žalobcu popri preukázaní dôkazmi predloženými žalovaným v 1. rade), je aj nepochybne nesporná skutočnosť v zmysle § 151 ods. 1 CSP. Akékoľvek tvrdenie žalobcu o tom, že dodatok č. 9 k dohode o splátkach splatného dlhu sa uzatváral v čase, kedy žalovaný v 1. rade mal vedieť o zmene akcionárskej štruktúry žalobcu, je právne irelevantné. Žalovaný v 1. rade zároveň dôrazne popieral tvrdenia o údajnom šikanóznom konaní žalovaného v 1. rade v súvislosti so zmenou akcionárskej štruktúry žalobcu. Žalovaný v 1. rade upozornil, že potreba písomného súhlasu so zmenou v akcionárskej štruktúre svojho dlžníka dohodnutá v úverovej zmluve nie je bezúčelná, ale naopak úzko súvisí s povinnosťami kladenými na banky zákonom o bankách a regulatónymi požiadavkami vrátane povinností, týkajúce sa pravidiel „Know your customer“. Rovnako niet pochýb, že požiadavka odsúhlasovania zmien akcionárov dlžníka súvisí so

schopnosťou takýchto osôb viesť dlžníka tým spôsobom, aby bol schopný plniť svoje záväzky, vrátane záväzkov voči žalovanému v 1. rade z titulu vzájomných úverových vzťahov, je absolútne štandardná a dôvodná. Preto je možné s určitosťou skonštatovať, že nastal prípad neplnenia v zmysle bodu 6.1 písm. b/ úverovej zmluvy a čl. IV ods. 1 dohody o splátkach splatného dlhu z 27.12.2010 v znení neskorších dodatkov (ďalej aj „Dohoda“), na základe čoho bol žalovaný v 1. rade oprávnený v zmysle čl. IV ods. 2 Dohody žiadať predčasné uhradenie záväzkov žalobcu z Dohody.

11. Rovnako v zmysle bodu 6.1 písm. f/ úverovej zmluvy sa žalobca zaviazal, že bez predchádzajúceho písomného súhlasu žalovaného v 1. rade neuzatvorí úverovú zmluvu, resp. zmluvu o pôžičke a poskytne ani neprijme úver, pôžičku alebo inú formu financovania. Z predložených dôkazov jasne vyplýva poskytnutie viacerých úverov tretím osobám (napr. 26.10.2017 a 30.10.2017), preto popri úvere spoločnosti Cofides na základe zmluvy z r. 2008 (ku ktorej jedinej sa žalobca vyjadroval) existovalo viac ďalších takýchto úverov/pôžičiek/financovaní poskytnutých v rozpore s bodom 6.1 písm. f/ úverovej zmluvy. Opäť tieto tvrdenia žalovaného v 1. rade (napr. v podaní z 22.9.2019) žalobca nepoprel a preto poskytnutie úverov/pôžičiek/financovaní tretím osobám bez súhlasu žalovaného v 1. rade je v zmysle § 151 ods. 1 CSP (popri preukázaní dôkazmi predloženými žalovaným v 1. rade) aj nesporné. Preto je možné s určitosťou skonštatovať, že nastal prípad neplnenia v zmysle bodu 6.1 písm. f/ úverovej zmluvy a čl. IV ods. 1 Dohody v spojitosti s bodom 13.1 písm. i/ Všeobecných úverových podmienok (ktoré boli súčasťou úverovej zmluvy), na základe čoho bol žalovaný v 1. rade oprávnený v zmysle čl. IV ods. 2 Dohody žiadať predčasné uhradenie záväzkov žalobcu z Dohody. Na príslušnom LV č. XXXX pre kat. úz. A., kde bol evidovaný záloh v zmysle záložných zmlúv uzatvorených medzi žalobcom a žalovaným za účelom zabezpečenia pohľadávok žalovaného v 1. rade z úverovej zmluvy bolo zapísané záložné právo prípadne iné, ťarcha v prospech inej osoby ako žalovaný v 1. rade (záložné právo, zriadené uznesením Okresného súdu Košice-okolie, sp.zn. 8Cb/2/2018 na zriadenie záložného práva (zabezpečovacie opatrenie na zabezpečenie pohľadávky) v prospech záložného veriteľa COMPAÑIA ESPAÑOLA DE FINANCIÓN DEL DESAROLLO COFIDES SA SME, C.I.F.: A-78990603, so sídlom Paseo de la Castellana 278, 280 46 Madrid, Španielske kráľovstvo č.z.-20/18). Existencia predmetnej ťarchy na liste vlastníctva spôsobila nepravdivosť vyhlásenia zo zmlúv o záložnom práve, pričom v zmysle bodu 13.1 písm. i/ Všeobecných úverových podmienok (ktoré sú súčasťou úverovej zmluvy) je nepravdivosť aj takéhoto vyhlásenia prípadom neplnenia. Preto je možné s určitosťou skonštatovať, že nastal prípad neplnenia v zmysle bodu 13.1 písm. i/ Všeobecných úverových podmienok (ktoré boli súčasťou úverovej zmluvy), na základe čoho bol žalovaný v 1. rade oprávnený v zmysle čl. IV ods. 2 Dohody žiadať predčasné uhradenie záväzkov žalobcu z Dohody.

12. Žalovaný v 1. rade sa vyjadril aj k ďalším tvrdeniam žalobcu v odvolaní, týkajúce sa údajného konania žalovaného v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca sa snažil navodiť dojem, ako by žalovaný v 1. rade konal šikanózne a v rozpore s poctivým obchodným stykom, keďže podľa žalobcu žalovaný v 1. rade porušoval „len“ nepeňažné záväzky. V prvom rade samotný žalobca podpisom úverovej dokumentácie potvrdil dohodu medzi žalovaným v 1. rade a žalobcom, za akých okolností (teda v nadväznosti na existenciu prípadov neplnenia, ktoré nepochybne nastali) je žalovaný v 1. rade oprávnený požadovať predčasné uhradenie svojej pohľadávky z úverovej zmluvy. Bolo teda jeho povinnosťou zabezpečiť, aby k prípadom neplnenia neprišlo. To však žalobca nezabezpečil a nastali viaceré prípady neplnenia. Po druhé, ide zjavne o účelové tvrdenie žalobcu. V priebehu celého konania žalobca vôbec neargumentoval údajným konaním žalovaného v 1. rade v rozpore s poctivým obchodným stykom a nepredložil k tomu žiadne dôkazy. Argumentácie až pri podaní druhého odvolania vo veci je zjavne neprípustnou snahou hľadania záchrany prípadu v čase, kedy si žalobca uvedomil, že skutkový stav je jednoznačne v jeho neprospech. Po tretie, nešlo o žiadne bezvýznamné prípady neplnenia. Ako žalovaný v 1. rade uviedol, zmena v akcionárskej štruktúre môže mať zásadný vplyv na fungovanie dlžníka – v tomto prípade žalobcu vrátane plnenia záväzkov voči žalovanému v 1. rade a rovnako aj na plnenie povinností žalovaného v 1. rade ako banky v zmysle príslušných právnych predpisov a regulatórnych požiadaviek a preto akákoľvek snaha žalobcu o marginalizovanie tohto prípadu neplnenia je neadekvátna. Uvedený prípad neplnenia je plne opodstatňujúci žiadať v prípade jeho existencie predčasné zosplatenie pohľadávok. Rovnako existencia úverových vzťahov, ktorým dochádza k odčerpávaniu finančných zdrojov žalobcu, ktoré následne môžu chýbať na splácanie úverových pohľadávok voči žalovanému v 1. rade bez posúdenia a odsúhlasenia žalovaným v 1. rade, je štandardným prípadom neplnenia na bankovom trhu a porušenie tejto povinnosti je vážnym zásahom do vzťahov, s ktorými banka do financovania vstupovala a na plnenie uvedených záväzkov sa spoliehala počas trvania celého úverového vzťahu. Ďalej existencia ďalšieho zabezpečenia na zálohu poskytnutom na zabezpečenie pohľadávok

žalovaného v 1. rade ako banky, má priamy vplyv na hodnotu takéhoto zabezpečenia a vplyv na možný výkon záložného práva alebo uplatňovanie práv napr. v insolvenčných konaniach (napr. možnosť takéhoto iného záložného veriteľa dávať správcovi záväzné pokyny na nakladanie s takýmto majetkom v konkurze a pod.).

13. Preto mal za to, že je nepochybné, že existencia viacerých prípadoch neplnenia spôsobila úplne legitímne oprávnenie žalovaného žiadať predčasné splatenie svojej úverovej pohľadávky, pričom v zmysle úverovej zmluvy mal byť úver splatený žalobcom už 30.6.2010. Úver však žalobca vtedy neplatil napriek tomu, že úver bol splatný. Už v tom čase teda žalobca porušoval svoje záväzky z úverovej dokumentácie, a to aj peňažné záväzky. Tvrdenia žalobcu o likvidačnosti zosplatnenia v roku 2018 po tom, ako žalobca musel rátať s povinnosťou splatenia ešte vyššej sumy už v r. 2010, je podľa žalovaného v 1. rade neadekvátne. Zároveň žalovaný v 1. rade poukázal na zmätočnosť tvrdení žalobcu v bode 12. odvolania, kedy na jednej strane tvrdil, že výzva na predčasnú úhradu záväzku je neplatný úkon, ale zároveň tvrdil, že ide o úkon v rozpore s poctivým obchodným stykom. Neplatnosti úkonu výzvy sa pritom žalobca vôbec v celom konaní nedovoľoval a ak by aj bol neplatný (čo žalovaný v 1. rade popiera), nemohol by byť v rozpore s poctivým obchodným stykom, nakoľko v rozpore s poctivým obchodným stykom môže byť iba výkon práva (a teda nie uskutočnenie údajne neplatného právneho úkonu). Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žiadne konanie žalovaného v 1. rade v celom procese úverového vzťahu, vrátane výzvy na predčasné uhradenie svojej pohľadávky voči žalobcovi, nebolo v rozpore s poctivým obchodným stykom.

14. Žalovaný v 2. rade v podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu apeloval na to, že výkon záložného práva bol dohodnutý priamo v zmluve ako následok porušenia dlžníka splniť si svoju primárnu povinnosť a to uhrádzať záväzok splátkami riadne a včas, za porušenia sekundárnej povinnosti poskytnúť veriteľovi plnú súčinnosť a to aj informačnú súčinnosť vo vzťahu k aspektom pohľadávky, následkom porušenia ktorej bol veriteľ oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Dával do pozornosti citovanú judikatúru Najvyššieho súdu SR spochybňujúcu obmedzenia vyplývajúce z ust. § 3 ods. 2 ZoDD, ktorý v danom prípade nie je možné aplikovať.

15. Intervenient na strane žalovaného v 2. rade k odvolaniu žalobcu uviedol, že rozhodnutie je vecne správne, pričom sa stotožnil s vyjadrením ostatných žalovaných a keďže žalobca konkrétne pochybenie nevedel určiť, neplatnosť dražby nestanovil, nie je možné sa domáhať určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby podľa § 21 ods. 2 ZoDD. Preto intervenient mal za to, že dražba bola vykonaná zákonne a podmienky na doručenie výzvy na predčasné uhradenie celého záväzku zo dňa 1.3.2018, ktorou došlo k zosplatneniu úveru, bolo jednoznačne dané, na čom nemení ani žalobcom uplatňovaná argumentácia „konaním v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku“, keďže je potrebné nekonať v rozpore so zmluvnými dojednaniami.

16. Žalovaný v 3. rade poukazoval na vecnú správnosť napadnutého rozsudku a navrhoval ho potvrdiť. Bol toho názoru, že žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nepochybne neuniesol dôkazné bremeno. Záonné podmienky, pri splnení ktorých je prípustné domáhať sa určenia neplatnosti dražby sú upravené v ust. § 21 ZoDD. V súlade s ust. § 21 ods. 2 ZoDD je prípustné domáhať sa určenia neplatnosti dražby, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia zákona a súčasne osoba (žalobca) preukáže, že tým bola dotknutá na svojich právach. Z písomných podaní a ústnych vyjadrení žalobcu vyplynulo, že žalobca nespochybnil a ani nepreukázal platnosť záložnej zmluvy, ktorá bola podkladom pre uskutočnenie dražby. V konaní nenamietal a nepreukázal porušenie konkrétneho ustanovenia zákona a nepreukázal ako bol dotknutý na svojich právach vykonaním dražby, ktorej neplatnosť namieta. Žalobca vo svojich písomných podaniach a ústnych vyjadreniach poukázal výlučne na skutkové okolnosti, ktoré mali predchádzať vykonaniu dražby. Považoval však za potrebné uviesť, že tieto žalobcom tvrdené skutočnosti nesúvisia s predmetom konania a nespĺňajú vyššie uvedené podmienky pre určenie neplatnosti dražby. Žalobca v odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru bolo porušené ust. § 3 ods. 2 ZoDD, pričom tvrdil, že nemožno dražiť predmet dražby, s ktorým navrhovateľ dražby nemôže nakladať. A to je aj tento prípad (bod 8. odvolania)... banka ako záložný veriteľ a navrhovateľ dražby nebola oprávnená s predmetom zálohu nakladať v zmysle § 3 ods. 2 ZoDD. Svoju argumentáciu žalobca nijak ďalej nerozvádza. V žiadnom prípade to však nie je „tento prípad“, ako uviedol žalobca, ktorý si ust. § 3 ods. 2 ZoDD vykladá značne extenzívne. Podľa ust. § 3 ods. 2 ZoDD platí, že nemožno dražiť predmet dražby, s ktorým navrhovateľ dražby alebo dražobník na základe zmluvy, vykonateľného rozhodnutia súdu alebo vykonateľného rozhodnutia orgánu verejnej

správy nemôže nakladať, alebo ak konanie dražby vylučuje osobitný predpis. V danom prípade ide o negatívnu definíciu predmetu dražby, ktorá vylučuje z dražby predmety (určuje čo nemôže byť predmetom dražby), s ktorými navrhovateľ dražby alebo dražobník nemôžu nakladať, a to z dôvodov, ktoré sú explicitne vymedzené a určené na základe zmluvy, na základe vykonateľného rozhodnutia alebo vykonateľného rozhodnutia orgánu verejnej správy a z dôvodu, že konanie vylučuje osobitný predpis. Predmet dražby predmetnej dražby s určitosťou nevylúčil osobitný predpis ani vykonateľné rozhodnutie. Zostáva teda len zmluvný zákaz nakladania, ktorý žalobca nijak nespresnil a nepoukázal na konkrétne ustanovenie zmluvy, ktoré by zakazovalo s predmetom dražby nakladať, a to z jednoduchého dôvodu, že takéto ustanovenie zmluvy neexistuje. Opätovne považoval za potrebné zdôrazniť, že žalobca v odvolaní nenamietal platnosť záložnej zmluvy a neuviedol konkrétne ustanovenia zákona, ktoré malo byť porušené, keď iba opakoval rovnaké vágne tvrdenie, ako to robil v priebehu celého konania to, že ku konaniu dražby došlo v rozpore so zákonom, kedy žalovaný v 1. rade ako navrhovateľ dražby začal neoprávnené vykonávanie záložného práva a následne navrhol vykonanie dražby, hoci toto je v rozpore jednak so zákonom, ako i s ustanoveniami zmlúv, ktoré mal uzatvorené so žalobcom. Dodal, že v neposlednom rade, sám žalobca si v súčasnosti neplní svoje základné zákonné povinnosti, napr. a/ v obchodnom registri nemá zapísané všetky požadované identifikačné údaje, b/ v zbierke listín má uvedenú poslednú účtovnú závierku za rok 2017 a c/ v registri účtovných závierok má uvedenú poslednú účtovnú závierku za rok 2017.

17. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaných a intervenienta nevyjadril.

18. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobcu ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP a to z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, ktorý z obsahu odvolania vyplýva, ako aj podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalobcu.

19. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 28.8.2024 o 10,15 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215/III poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 14.8.2024 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v civilnom sporovom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

21. Žalobca poukazoval aj na nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, čo je ale odvolacím dôvodom podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom inou vadou procesného charakteru je aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia zo dňa 3.12.2015 uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR 1/2016, nakoľko spravodlivé súdne konanie v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého strany musia dostať príležitosť na primeranú reakciu vo vzťahu k vyhodnoteniu skutkového stavu a jeho právnomu posúdeniu konajúcim súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

22. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom

vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

23. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

24. Odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

25. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

26. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

27. Napadnuté rozhodnutie citované zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP nepostráda, a preto s apelom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd len dopĺňa odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tom znení, že odvolacie námietky uplatnené zo strany žalobcu sú totožné s jeho procesným útokom, s ktorým sa súd prvej inštancie vecne správne vysporiadal a to čo sa týka procesného postupu v zmysle § 185 a nasl. CSP, keďže v spore vykonal relevantné dokazovanie pre náležité rozhodnutie v spore, ktoré vyhodnotil v zmysle § 191 a nasl. CSP, čím procesne nepochybil a rovnako vec právne správne posúdil, konajúc v zmysle § 391 ods. 2 CSP v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie po zrušení a vrátení veci jednoznačne viazaný. Keďže odôvodnenie rozhodnutia spĺňa zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP, svojim konaním neodňal súd žalobcovi právo na spravodlivý proces.

28. Odvolací súd uvádza, že podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

29. Podľa § 191 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

30. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

31. Odvolací súd v znení konkrétnych odvolacích námietok uvádza a v tomto znení aj dopĺňa odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, že dňa 29.9.2008 uzavrel žalovaný v 1. rade so žalobcom Zmluvu o splátkovom úvere č. 3651/2008 v cudzej mene v znení jej neskorších dodatkov, na základe ktorej žalovaný v 1. rade poskytol žalobcovi úver vo výške 1.850 000 eur, súčasťou ktorej boli aj úverové podmienky v znení ich dodatkov zároveň žalobca a žalovaný v 1. rade dňa 16.12.2010 uzavreli Dohodu o splátkach splatného dlhu č. 3651/2008, ako aj uzavreli za účelom zabezpečenia pohľadávky Zmluvu o záložnom práve k nehnuteľnému majetku zo dňa 29.9.2008, 3.8.2009, 27.10.2010, ktorých predmetom bolo zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam konkrétne v zmluve špecifikovaným, slúžiacim na zabezpečenie pohľadávok žalovaného v 1. rade. Dňa 30.6.2010 sa stala pohľadávka žalobcu na zaplatenie úveru spolu s jej príslušenstvom a súčasťami splatnou, keďže žalobca ku dňu konečnej splatnosti neuhradil celkovú pohľadávku z úverovej zmluvy, pričom konečná úhrada bola

dohodnutá na deň 31.3.2011. Dôvodom na predčasné uhradenie celého záväzku dlžníka výzvou žalobcu zo dňa 1.3.2018 na čl. 19 malo byť nesplnenie záväzku čl. 6 bod 6.1 písm. b/, e/ a g/ úverovej zmluvy, ako aj nesplnenie záväzku v zmysle čl. VIII zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku, titulom Dohody o splátkach splatného dlhu č. 3651/2008 zo dňa 27.12.2010 s odkazom na čl. IV., keďže došlo k zmene štruktúry spoločníkov dlžníka žalobcu bez písomného súhlasu žalovaného v 1. rade, ktoré z výsledkov vykonaného dokazovania boli jednoznačne preukázané a keďže žalobca uvedené skutočnosti žiadnym spôsobom a dôkazom nevyvrátil, tak aj nesporné. Táto skutočnosť bola riadne dohodnutá medzi žalovaným v 1. rade a žalobcom v zmysle čl. VI bodu 6.1 písm. b/ úverovej zmluvy, keďže sa na zmenu štruktúry spoločníkov žalobcu vyžadoval aj súhlas žalovaného v 1. rade s následkom predčasného uhradenia celého záväzku, čo podľa odvolacieho súdu, keďže v konaní nebol preukázaný opak, zodpovedala aj slobodná vôľa v znení učeného prejavu oboch strán sporu, za súčasného nepredloženia do 30 dní od skončenia kvartálu v roku 2017 finančných výkazov, čo bolo zase dohodnuté podľa bodu 6.1 písm. e/ úverovej zmluvy a za súčasného porušenia záväzku aj bodu 6.1 písm. g/ úverovej zmluvy poskytnúť alebo prijať úver, pôžičku alebo inú formu financovania, ktoré vyplývajú z pohybov na účte žalobcu zo dňa 26.10.2017 a 30.10.2017, čo potvrdzuje aj tá skutočnosť z vykonaného dokazovania, že na predmete záložného práva podľa zmlúv o záložnom práve existujú ďalšie záložné práva a iné ťarchy v prospech inej osoby ako žalovaného v 1. rade, čo je zrejme z listu vlastníctva č. XXXX, kat. územie A. v časti C ťarchy, kde je zapísané záložné právo v prospech záložného veriteľa iného (viď bod 28 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia).

32. Odvolací súd uvádza, že ide o nesporné skutočnosti, ktoré žalobca nepopieral len tvrdil, že o týchto skutočnostiach mal žalovaný v 1. rade vedomosť, čo ale nemôže spochybníť procesnú obranu žalovaného v konaní, že súhlas na zmenu štruktúry dlžníka žalovaný v 1. rade nedal a taktiež žalobca bez súhlasu žalovaného v 1. rade uzatvoril zmluvy o úvere a pôžičkách, bez v určených lehotách zdokladovania finančných výkazov.

33. Nakoľko hore uvedené skutočnosti boli v konaní jednoznačne preukázané a učené dojednania v zmluve zodpovedali učenému vôli a prejavu žalovaného v 1. rade a žalobcu, bolo podľa odvolacieho súdu z dôvodu porušenia citovaných dojednaní v zmysle čl. VI bodu 6.1 písm. b/, e/, g/ oprávnené, aby žalovaný v 1. rade predčasne zosplatnil pohľadávku žalobcu voči žalovanému v 1. rade a vyzval žalobcu na predčasné uhradenie celého záväzku dlžníka v znení výzvy zo dňa 1.3.2018.

34. Keďže žalobca súdu v konaní nepreukázal žiadnym spôsobom tvrdenia o tom, že k nesplneniu záväzkov z jeho strany nedošlo, tak dôvodne zo strany žalovaného v 1. rade došlo k výkonu záložného práva v súlade so zákonom ako aj s dojednaním žalobcu a žalovaného v 1. rade, čím bol aj samotný predmet dražby spôsobilý pre konanie o dražbe a keďže dražba bola vykonaná v súlade so zákonom č. 527/2002 Z.z., ako aj ust. § 3 ods. 2 ZoDD a preto je podľa odvolacieho súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne.

35. Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade dražba nebola predčasne vykonaná, keďže odvolacie námietky žalobcu, že žalobca žiadnym spôsobom neporušil ust. článku VI bod 6.1 písm. b/, e/ a g/ úverovej zmluvy, keďže zmluva medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade existovala od začiatku zmluvných rokov, bola uzavretá ešte v roku 2008, pričom o existencii zmluvného vzťahu mal žalovaný v 1. rade so spoločnosťou Cofides vedieť od samého začiatku, čo ale podľa odvolacieho súdu žalobca ani v odvolacom konaní žiadnymi skutočnosťami nepreukázal a skutočnosť, že by žalobca neuhrádzal svoje peňažné záväzky vyplývajúce z úverovej zmluvy, pričom porušenie zmluvného nepeňažného záväzku sa týka výlučne nepeňažného charakteru s tým, že žalobca svoj dlh uhrádzal pravidelne, čo má byť v rozpore s poctivým obchodným stykom s odkazom na ust. § 265 Obchodného zákonníka s tým, že došlo k zosplatneniu úveru vo výške 1.850 000 eur v kontexte neposkytnutia výkazov z dôvodu realizácie pravidelnej úhrady svojho peňažného záväzku, tak žalovanému v 1. rade nemohla vzniknúť žiadna ujma, čo ale pre žalobcu bolo likvidačné, preto je takéto konanie žalovaného v 1. rade v rozpore s poctivým obchodným stykom, treba apelovať aj na to, že dohodnuté záväzky je potrebné rešpektovať a dodržiavať, nakoľko vychádzajú zo slobodnej vôle strán.

36. Nakoľko v konaní nebol preukázaný opak má odvolací súd za to, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná nakoľko procesný útok žalobcu ani v konaní nebol preukázaný na rozdiel od procesnej obrany žalovaného v 1. rade, čím sú odvolacie námietky žalobcu právne irelevantné, pričom

tvrdenia o dobrých mravoch (§ 3 OZ) nemožno v žiadnom prípade aplikovať u osoby, ktorá sama dohody nedodržiava, čo nenesie ani zo strany žalobcu prvky poctivého obchodného styku.

37. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd ako vecne správny potvrdil napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP.

38. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a plne úspešným žalovaným ako aj intervenientovi proti neúspešnému žalobcovi priznal 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške priznaných nárokov celého konania na súde rozhodne súd prvej inštancie procesným postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).